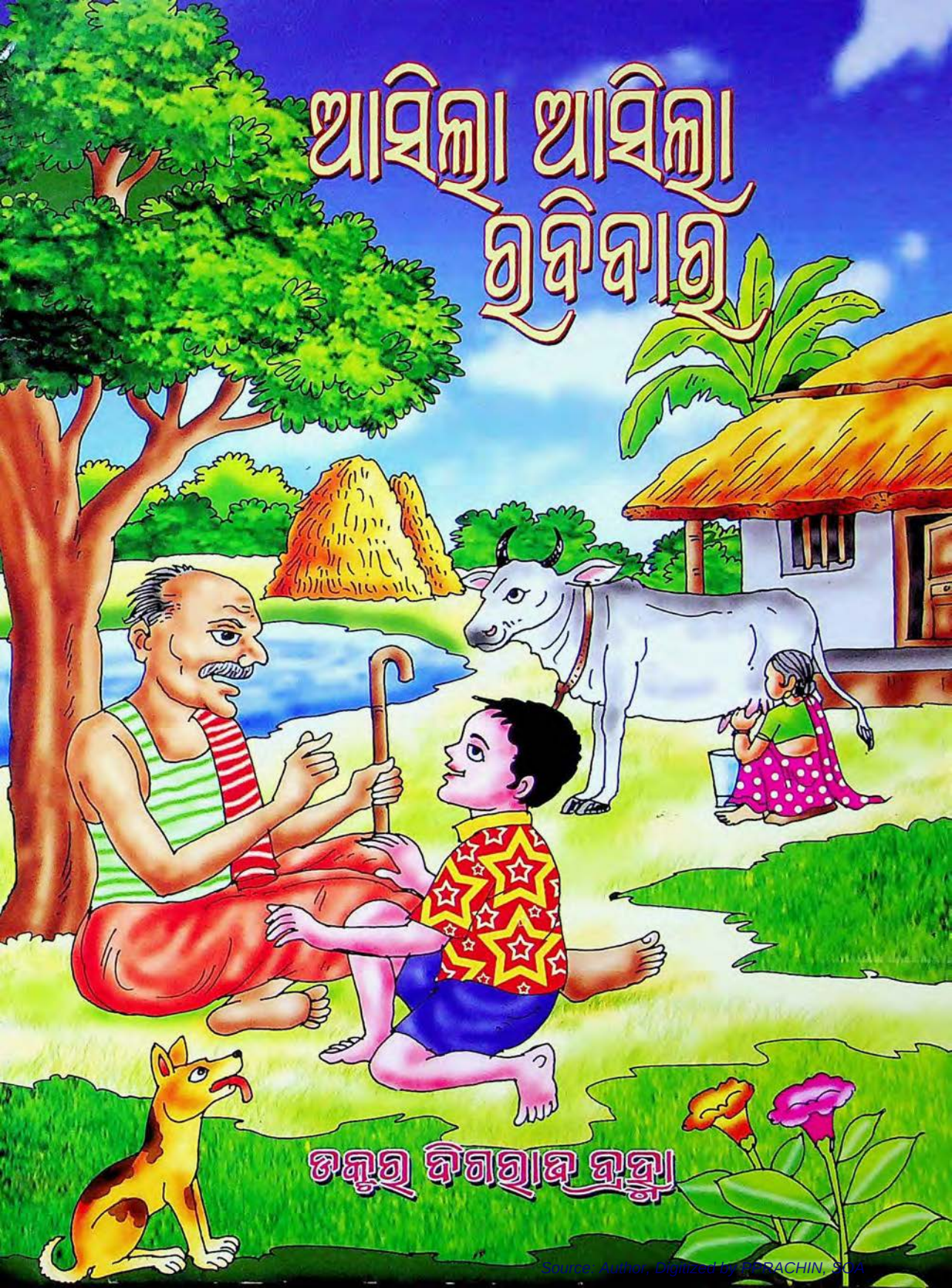

ଆସିଲା ଆସିଲା ଚୁକିକାଚୁ

ଜନ୍ମୁର ଦିଗହାବ ଦୁହାଁ

ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର

ଲେଖକ :
ଡକ୍ଟର ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା

ନ ବ ର ଣ

ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର

ଲେଖକ : ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା
ମହାବୀର ବିହାର, କଳାରାହାଙ୍ଗ
କଟକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୨୪
Email : drb432@gmail.com

ପ୍ରକାଶକ :
ନବରଙ୍ଗ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ମିଶ୍ର
ବାଇମୁଣ୍ଡିମାର୍ଗ, ଡଗରପଡ଼ା
କଟକ-୭୫୩୦୦୨

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ- ୨୦୨୨

ଅକ୍ଷରସଜ୍ଞା : ମାମୁନୀ ଡି.ଟି.ପି.
ତୁଳସୀପୁର, କଟକ

ମୁଦ୍ରଣ : ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରେସ୍‌ସ୍ ପ୍ରା.ଲି.
ଡଗରପଡ଼ା, କଟକ-୨

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୧୦.୦୦ଙ୍କା ମାତ୍ର

ASILA ASILA RABIBAR

Writer :
Dr. Digaraj Brahma
Mahabir Vihar
Kalarahanga, KIIT
Bhubaneswar-751024

Published by :
NABARANGA
Baimundi Marg, Dagarpada
Cuttack-753002

First Edition : 2022

Type Setting :
Mamuni D.T.P.
Tulasipur, Cuttack

Printed at :
Jagannath Process Pvt. Ltd.
Dagarpada, Cuttack-2

Price : Rs. 90/-

‘ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର’ ସଂପର୍କରେ....

ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମନ ସର୍ବଦା ଚଳଚଞ୍ଚଳ ଓ ଭାବପ୍ରବଣ । ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ବହୁଭାବରେ ପରିପ୍ରକାଶ ହୁଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଛୁଟିଦିନଟିଏ ଆସିଗଲେ ସେମାନଙ୍କର ଖୁସି ନ ଦେଖେ କିଏ !

ପିଲାଟିବେଳୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁ ରବିବାର ଦିନଟିକୁ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ହସଖେଳର ଦିନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏହିଦିନ ସେ ନୂତନ ନୂତନ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଓ ପୁସ୍ତକମାନ ପଢ଼ିବାକୁ ସୁଖ ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେହି ଶିଶୁ ହାତରେ ‘ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର’ କବିତା ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଉପହାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମନସ୍ଥ କରି ଏଥିରେ ଶିଶୁ ମନ ଓ ପ୍ରାଣକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରୁଥିବା କବିତାମାନ ସଂଯୋଜିତ କରାଯାଇଅଛି ।

ଆଶା, ପୁସ୍ତକଟି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ । ସେମାନେ ପଠନ ସମୟରେ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ମନରେ ଆତ୍ମ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କଳ୍ପନାଶକ୍ତିର ବିକାଶ ସହଜରେ କରିପାରିବେ ।

ଏଭଳି ଏକ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶ ଦିଗରେ କଟକର ‘ନବରଙ୍ଗ’ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥାର ସ୍ୱଦ୍ୱାଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରଭାକର ମିଶ୍ର ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ହେତୁ, ତାଙ୍କୁ ଏହି ଅବସରରେ କୃତଜ୍ଞତା ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛି ।

ଆଶା, ପୁସ୍ତକଟି ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ, ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଏବଂ ପାଠକ-ପାଠିକାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ହେବ ।

ଲେଖକ

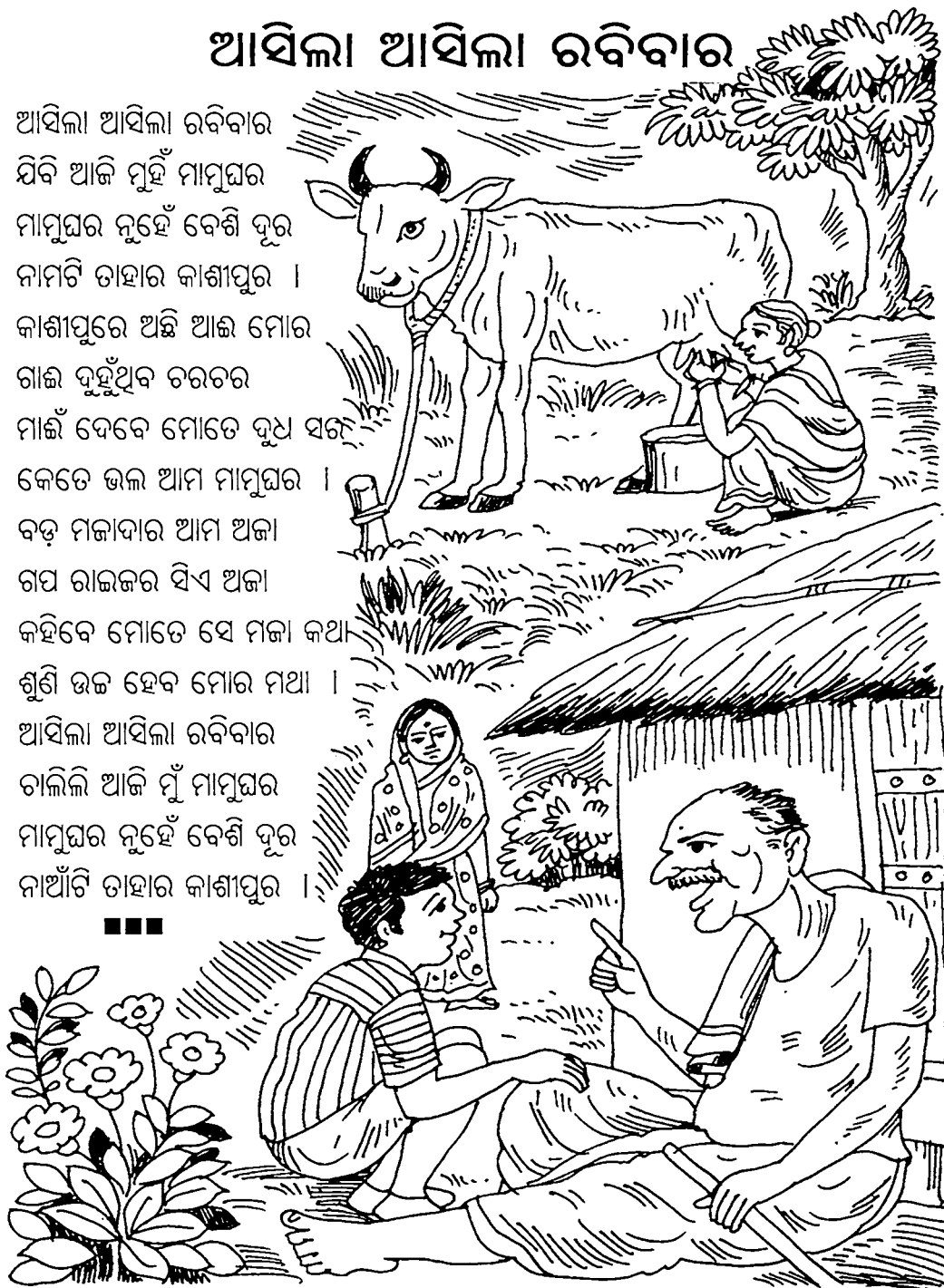
ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର	୪	କରିଛୁ ଆମେ ବାରିରେ ଆମ	୨୫
ଲଢ଼ିବ ଯିଏ ଜିତିବ ସିଏ	୬	ଯେତେ ପରଶ୍ୱଳେ କଷଟି ପଥରେ	୨୬
ଆସୁଛି ବରଷା ଆସୁଛି ଝରି	୭	ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ	୨୭
ହସି ହସି ଆମେ ଗଳ୍ପରେ ଗଡ଼ି	୮	ପିନ୍ଧାଇଦିଅ ରାଣୀକୁ ଆମ	୨୮
ଖାଇବା ଆଜି ମୁଢ଼ି	୯	ପୁଷି ଓ ମୁଷି	୨୯
ମିଠା ମିଠା କଥା କହିବି ମୁଁ ନିତି	୧୦	କାମର ଫଳ ତ ମିଳିଯାଏ ସଦା	୩୦
ପାରିବ ପାରିବ କହିଦିଅ	୧୧	ରଜ ଆସିଥିଲା	୩୧
ଆମ ପରିବେଶେ....	୧୨	ବୋଲ ନ ବୋଲ ମୁଁ ଅବୋଲକରା	୩୨
ଚାଲି ତା'ର ଦେଖୁ ମାଆଙ୍କର ଖୁସି	୧୩	ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ	୩୩
ଖୁସିରେ ଶାରୀ ଉଡ଼ିଲା କହି	୧୪	ଠେକୁଆ ପୁଅର ବାହାଘର	୩୪
ଭଉଣୀ ମୋର ଆସିଛି ଆଜି	୧୫	ଫୁଲଟିଏ ମୁହଁ ଫୁଲଟିଏ	୩୫
ଓଧ ଆଣିଥିଲା ମାଛଟିଏ	୧୬	ରାତି ପାହିବାକୁ ଅଳପ ରହିଛି	୩୬
ଆ'ରେ ମେଘ ତୁ ଆ'	୧୭	ମାଆ ଆମର କେତେ ସୁନ୍ଦର	୩୭
ଖରା ବରଷାର ଚାଲିଛି ଖେଳ	୧୮	ଆମରି ନାଉରି ସିଏ	୩୮
ଲାଗନ୍ତା ମଜା	୧୯	ବଉଦ ଚାଲିଛି	୩୯
ରଖେ ଦେହ ଟାଣ ପଣ	୨୦	ପ୍ରଭାତ	୪୦
ଆମ ସାହିପିଲା କୁନ୍ମୁଦ୍	୨୧	ସୁଖ ଅନୁଭବ	୪୧
ଛୁଟି ସରିଗଲା କୁଆଟିଏ ଆସି	୨୨	ସଭିଏଁ ବଞ୍ଚିଲେ	୪୨
ଆସିଛି ନୂଆ ବରଷ	୨୩	ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ	୪୩
ଅକଲ ମକଲ ଟକଲ ଟିଆଁ	୨୪	ନମେ ତାଙ୍କୁ ମୁହିଁ	୪୪

ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର

ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର
 ଯିବି ଆଜି ମୁହଁ ମାମୁଘର
 ମାମୁଘର ନୁହେଁ ବେଶି ଦୂର
 ନାମଟି ତାହାର କାଶୀପୁର ।
 କାଶୀପୁରେ ଅଛି ଆଜି ମୋର
 ଗାଈ ଦୁହୁଁଥିବ ଚରଚର
 ମାଙ୍କି ଦେବେ ମୋତେ ଦୁଧ ସର
 କେତେ ଭଲ ଆମ ମାମୁଘର ।
 ବଡ଼ ମଜାଦାର ଆମ ଅଜା
 ଗପ ରାଜଜର ସିଏ ଅଜା
 କହିବେ ମୋତେ ସେ ମଜା କଥା
 ଶୁଣି ଉଠ ହେବ ମୋର ମଥା ।
 ଆସିଲା ଆସିଲା ରବିବାର
 ଚାଲିଲି ଆଜି ମୁଁ ମାମୁଘର
 ମାମୁଘର ନୁହେଁ ବେଶି ଦୂର
 ନାଆଁଟି ତାହାର କାଶୀପୁର ।

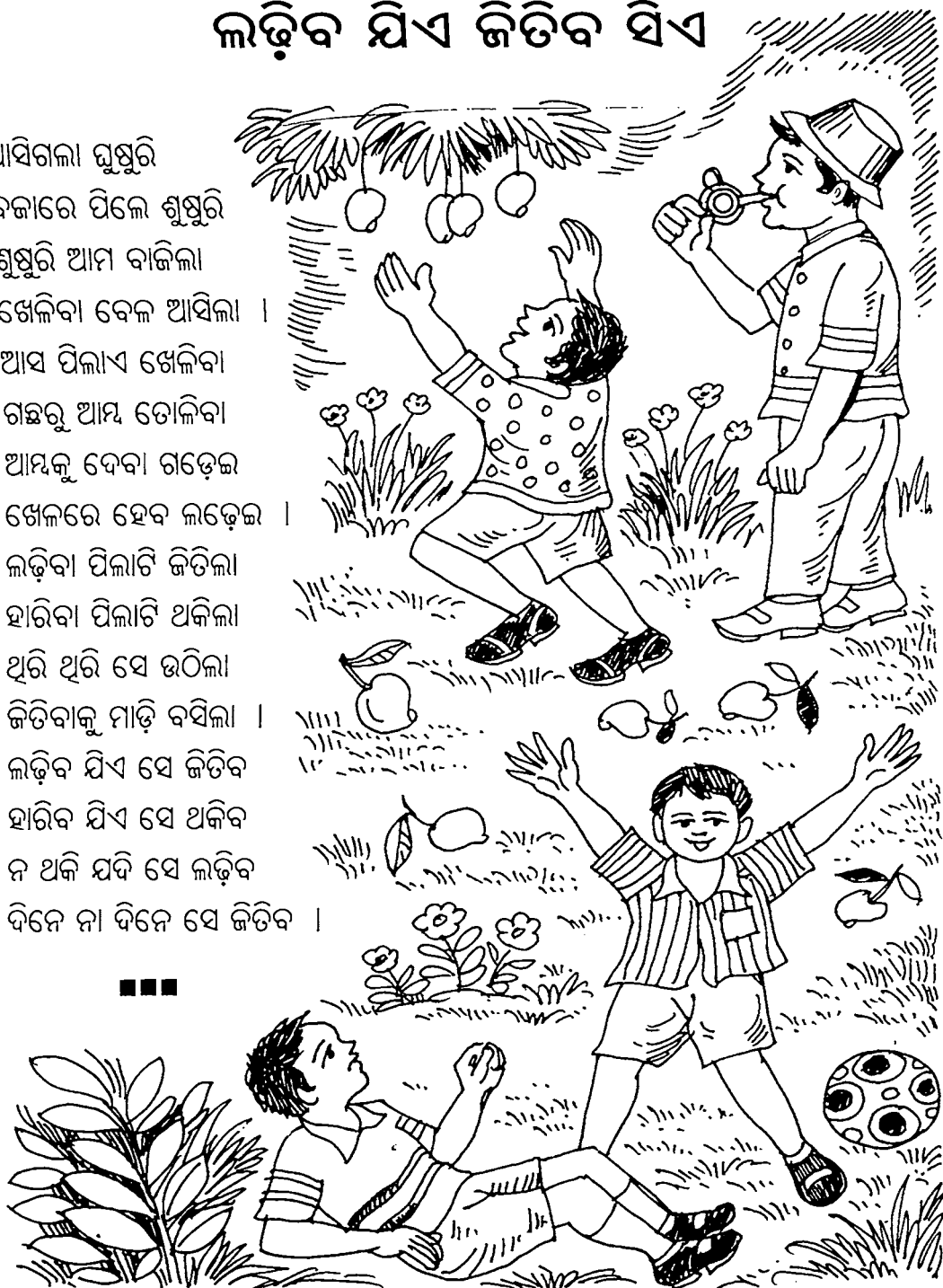
■■■

ଲଢ଼ିବ ଯିଏ ଜିତିବ ସିଏ

ଆସିଗଲା ଘୁଷୁରି
ବଜାରେ ପିଲେ ଶୁଷୁରି
ଶୁଷୁରି ଆମ ବାଜିଲା
ଖେଳିବା ବେଳ ଆସିଲା ।
ଆସ ପିଲାଏ ଖେଳିବା
ଗଛରୁ ଆମ ତୋଳିବା
ଆମକୁ ଦେବା ଗଡ଼େଇ
ଖେଳରେ ହେବ ଲଢ଼େଇ ।
ଲଢ଼ିବା ପିଲାଟି ଜିତିଲା
ହାରିବା ପିଲାଟି ଥକିଲା
ଥୁରି ଥୁରି ସେ ଉଠିଲା
ଜିତିବାକୁ ମାଡ଼ି ବସିଲା ।
ଲଢ଼ିବ ଯିଏ ସେ ଜିତିବ
ହାରିବ ଯିଏ ସେ ଥକିବ
ନ ଥକି ଯଦି ସେ ଲଢ଼ିବ
ଦିନେ ନା ଦିନେ ସେ ଜିତିବ ।

■ ■ ■

ଆସୁଛି ବରଷା ଆସୁଛି ଝରି

କବି ଲେଖନୀର କବିତା ପରି
ଆସୁଛି ବରଷା ଆସୁଛି ଝରି
ଖସି ଖସି ଆସେ ପାଣିର ଟୋପା
ଶବଦ କରୁଛି ଟପଟପା ।
ବରଷାକୁ ଦେଖୁ କୁନି ପିଲାଟି
କାଗଜ କଲମେ ଲେଖୁଥିଲାଟି
ଆ'ରେ ବରଷା ଆ'ରେ ମିତ
ତୋ ପାଇଁ ଆଜି ମୁଁ ଲେଖୁଛି ଗୀତ ।

ତୁମେ ବରଷିଲେ ବହଳ ପାଣି
ଗୀତ ଗାଇବ ସେ ବେଙ୍ଗୁଳୀ ରାଣୀ
ଟକି ଟକି ଝରି ତୁମରି ବିନ୍ଦୁ
ଝରି ଝରି ହୁଏ ବିରାଟ ସିନ୍ଦୁ ।
ବରଷାର ବିନ୍ଦୁ ମୁକୁତା ହେଉ
ସିନ୍ଦୁ ପରି ଆମ ହୃଦୟ ହେଉ
ଆଜି ହିତେ ମନ ଆମର ଯାଉ
ବରଷାର ହିତ ଜଗତ ପାଉ ।

ହସି ହସି ଆମେ ଗଲୁରେ ଗଡ଼ି

ମାଙ୍କି ଦେଇଥିଲେ ପିଠା ଆରିଷା
ଖାଇଦେଲା ତାକୁ ଚୁଟିଆ ମୁଷା
ଚୁଟିଆ ମୁଷାରେ ଯଦି ଖାଇଲୁ
ମୋର କଥା କାହିଁ

ପାସୋରି ଦେଲୁ ?

ମାମୁ ଦେଇଥିଲେ ଅଷ୍ଟମା ଜାମା
ତାକୁ ପିନ୍ଧି ଦେଲା ଅଝଟ ଟିମା
ଆରେ ଟିମା ତୁହି କାହିଁ ପିନ୍ଧିଲୁ
ମାମୁଘର ଜାମା

ଭୁଲି କି ଗଲୁ ?

ଆଇ ଦେଇଥିଲେ ରାଶି ପାମଡ଼
ତାକୁ ଖାଇଦେଲା ପାତି ମାଙ୍କଡ଼
ଆରେ ପାତି ତୁହି କି କାମ କଲୁ
ନ କହି ନ ବୋଲି

ପାମଡ଼ ନେଲୁ ।

ଅଜା ଆଣିଥିଲେ ଜୋତା ଓ ମୋଜା
ତାକୁ ପିନ୍ଧିଦେଲା ଗଧୁଆ ଅଜା
ଚଉକି ଉପରେ ବସିଲେ ପଡ଼ି
ହସି ହସି ଆମେ

ଗଲୁରେ ଗଡ଼ି ।

ଖାଇବା ଆଜି ମୁଡ଼ି

ଅତି ନିଆରା କରଡ଼ି ଭଜା
ଖାଇବା ପାଇଁ ବିଲୁଆ ଅଜା
ଡାକ ଛାଡ଼ିଲା

ହୁ-କେ-ହୋ
ଧାଇଁ ଆସିଲା ଫାଲୁଆ ମୁଷା
କହିଲେ ଅଜା ବାଉଁଶ ଗଜା
ଆଣିବୁ ମୁଷା ତୁ
ମୁଷା ମାରିଲା, ହୁଁ ।
ବାଉଁଶ ମୂଳ ଚଅର ଚଅର
କାଟିଲା ମୁଷା

ସଅର ସଅର
ବାନ୍ଧ ତା' ଗଲା ଭାଙ୍ଗି
ଭଙ୍ଗାବାନ୍ଧକୁ ହାତରେ ଧରି
ଫାଲୁଆ ମୁଷା ଆସିଲା ଫେରି
କହିଲା ମୁଷା ବାଉଁଶ ଗଜା
ଚାଡ଼ିଲି ଯେଣୁ
ହେଲି ମୁଁ ଏତେ ସରି ।

ଏ ସମୟେ ପୁଷି ବିଲେଇ
କେଉଁଠି ଥିଲା ଆସିଲା ଧାଇଁ
ଭଙ୍ଗା ବାନ୍ଧକୁ
ଅଠା ସେ ଦେଇ

ସହଜେ ଦେଲା ଯୋଡ଼ି ।
ଧଙ୍ଗାମଜାରେ ବିଲୁଆ ନନା
କହିଲେ ଶୁଣ ଫାଲୁଆ ରଜା
ପୁଷିଟା ଆମ ସତରେ କ'ଣ
ଡାକଡରଙ୍କ ଖୁଡ଼ୀ
ଛାଡ଼ି ନିଆରା କରଡ଼ି ଭଜା
ଖାଇବା ଆଜି ମୁଡ଼ି ।

ମିଠା ମିଠା କଥା କହିବି ମୁଁ ନିତି

ମହୁମାଛି ତୁମେ ମହୁମାଛି
ଯାଉଛ କୁଆଡ଼େ ହସି ହସି
ମହୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଉଛି ମୁଁ ଆଜି
ଫୁଲରୁ ମହୁକୁ ନେବି ଶୋଷି ।
ମହୁମାଛି ତୁମେ କହିବ କି
ସବୁ ମହୁ କ'ଣ ଖାଇବ କି
ତୁମେ ଆଶୁଥିବା ମହୁରୁ ଟିକିଏ
ମୋ ପାଇଁ ସାଇତି ରଖିବ କି ?

ଫେଣାଟି ମୋଥର ଦେଖିବ କି
ମନରେ ଟିକିଏ ଭାବିବ କି
ମୋ ସାଇତା ମହୁ ସଜିବି ଖାଆନ୍ତି
ତୁମେ କେବେ କ'ଣ ଖାଇବ କି ?

ମହୁମାଛି ତୁମ ମହୁ ମିଠା
ମହୁଠାରୁ ବେଶି କଥା ମିଠା
ମିଠା ପଦେ କହି ଭୁଲାଇଲେ ଆଜି
ଦେବ ଆଣି ମୋତେ କେତେ ପିଠା ।

ପାରିବ ପାରିବ କହିଦିଅ

ପାରିବନି ତୁମେ ପାରିବନି
ଏଇ କଥା ତୁଣ୍ଡେ ଧରିବନି
ପାରିବନି ବୋଲି ଥରେ କହିଦେଲେ
ପଛେ ପଡ଼ିଯିବ ଉଠିବନି ।

ପାରିବ ପାରିବ କହିଦିଅ
ନ ହେଲା କାମରେ ଲାଗିଯାଅ
ଲାଗିଲେ କଠିନ କାମଟି ସରଳ
ସଫଳତା ମଜା ପାଉଥାଅ ।

ଏପରି କିଛି ତ କେବେ ନାହିଁ
ଯାହା ତୁମ ହାତେ ହେବ ନାହିଁ
ଯେଉଁପରି ତୁମେ ହେବାକୁ ଚାହିଁବ
ସେହିପରି ଆପେ ଯିବ ହୋଇ ।

ତୁମେ ତୁମ ଗୁଣେ ବଡ଼ ପରା
ତୁମେ ତ ଦାମିକା ସୁନା ହାରା
ତୁମେ ହାତ ଦେଲେ ଫୁଟି ତ ଆସିବ
କଳା କଉଶଳ ନୂଆ ଧାରା ।

ପାରିବ ପାରିବ କହିଦିଅ
ନୂଆ ନୂଆ କାମ କରିଯାଅ
କାମ କରୁଥିଲେ ସଫଳ ହୋଇବ
ତୁମେ ତ କାମିକା ପୁଅ ଝିଅ ।

■ ■ ■

ଆମ ପରିବେଶେ କିଏ ସେ କହୁଛି କିପରି କଥା

ଆମ ପରିବେଶେ କିଏ ସେ କହୁଛି
କିପରି କଥା

କିଏ କହୁଅଛି ମିଠା କଥାଟିଏ
କିଏ ତ ଖଟା

କେଉଁ କଥାଟିକୁ ଶିଖିବା ଆମେ

ମିଠା କଥାଟିକୁ ଆପଣେଇ ନେଲେ

ଖଟା କଥା ହେବ ମିଠା ତ ଦିନେ ।

ଆମ ପରିବେଶେ କିପରି ଗଢ଼ିବା

କେମିତି କାମ

କରି ଚାଲୁଥିଲେ ହେବ ନାହିଁ କେବେ

କାମ ତ ବାମ

ଭଲ କାମ ପାଇଁ ଲୋଡ଼ା ତ ଗଛ

ଗଛଟି ଜୀବନ ଗଛ ଆମ ମାନ

ଗଛ ପାଇଁ ଆଜି ସବୁ ତ ପଛ ।

ଆମ ପରିବେଶେ କାହାର ଡାକରା

ଆସୁଛି ଧାଇଁ

ମଣିଷ ସାଜିଛି ବିପଦର ସେତୁ

ମଣିଷ ପାଇଁ

କଅଣ କରିଲେ ବିପଦ ଯିବ

ପରିବେଶେ ଲୋଡ଼େ ଯେତିକି ମଣିଷ

ସେତିକି ରହିଲେ ସୁଖ ତ ଥିବ ।

ଚାଲି ତା'ର ଦେଖୁ ମାଆଙ୍କର ଖୁସି

ଥୁକୁଲ ଥାକୁଲ ପାଦଟି ପକାଇ
କୁନି ପିଲାଟିଏ ଚାଲିଲା
ଡଢ଼ଲ ଡଢ଼ଲ ଚେହେରାକୁ ତା'ର
ପାଦ ଚଳା ବଡ଼ ମାନିଲା ।

ବଡ଼ ସରାଗରେ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ
ମାଆଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲା
ମାଆ ହସିଦେଲେ ଚାଲି ତା'ର ଦେଖୁ
ମାଆ ସାଥେ ସିଏ ହସିଲା ।

ମାଆ ତା' କହିଲେସୁନାଟି ମୋହର
ହାତ ତୋର ଆଉ ଧରିବିନି
ଆଗେଇ ଆଗେଇ ଚାଲିବା ଶିଖିଲେ
ଆଉ କେବେ ତୁହି ପଡ଼ିବୁନି ।

ଯଦି ପଡ଼ିଯିବୁ ଉଠି ତୁ ପଡ଼ିବୁ
ପଡ଼ିବାକୁ କେବେ ଭରିବୁନି
ଆଗେଇ ଆଗେଇ ଚାଲୁଥିଲେ ନିତି
ଜୀବନେ ତୁ କେବେ ହାରିବୁନି ।

ମାଆଙ୍କ କଥାରୁ କି କଥା ବୁଝିଲା
ତା'ର ଛଡ଼ା କେହି ଜାଣିଲେନି
ଚାଲୁଥିଲାବେଳେ ପାଦ ଟଳିଗଲେ
ମାଆ ହାତ ଆଉ ଧରିଲାନି ।

ସେହିଦିନଠାରୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା
ଆଉ କେବେ ସିଏ ପଡ଼ିଲାନି
ଚାଲି ତା'ର ଦେଖୁ ମାଆଙ୍କର ଖୁସି
କହିଲେ ଆଉ ତ ସରିଲାନି ।

ଖୁସିରେ ଶାରୀ ଉଡ଼ିଲା କହି

ଆଜି ଆସିଥିଲେ ପଞ୍ଜୁରିଟିଏ
 ଭିତରେ ଥିଲା ଶାରୀ
 କହୁ ସେ ଥିଲା କଥା କେତୋଟି
 ସତେ ସରଗ ପରୀ !
 ସାଇ ଯାକରେ ପିଲା ଯେ ଥିଲେ
 ଆସିଲେ ଆମ ଘର
 ଶାରୀକୁ ଦେଖୁ ହୋଇଲେ ଖୁସି
 ଶୁଣି ଡାକରା ତା'ର ।
 କହିଲି ଦିନେ ଆଜିକୁ ମୁହିଁ
 ଆମେ କି ପରାଧୀନ
 କହିଲେ ଆଜି କି କଥା କହୁ
 ସ୍ବାଧୀନ ଆମ ମନ ।
 ଆମ ଇଚ୍ଛାରେ ଆମେ ତ ଯାଉ
 ସୁନ୍ଦର ଆମ ଦେଶ
 ଆମକୁ ଆମେ ଶାସନ କରୁ
 ସ୍ବାଧୀନ ଆମ ଦେଶ ।
 ଆଜିର କଥା ଶୁଣିଲା ପରେ
 ଦେଲି ପଞ୍ଜୁରି ଖୋଲି
 ଖୁସିରେ ଶାରୀ ଉଡ଼ିଲା କହି
 ଆଜି ସ୍ବାଧୀନ ହେଲି ।

■ ■ ■

ଭଉଣୀ ମୋର ଆସିଛି ଆଜି

ଆସିଛି ଆଜି

ବାନ୍ଧିବ ରାଣୀଟିଏ

ତା' ସ୍ୱୟଂ ଦୃଃଟେ

ହେବି ମୁଁ ସାକ୍ଷୀଟିଏ ।

ଭଉଣୀ ମୋର

ନେବୁ କି ଉପହାର

ଜୀବନେ କେବେ

କାରିବୁ ନାହିଁ ପର ।

ଚିକିତ୍ସା ରାଜ୍ୟଚିକିତ୍ସା

କୃମି ଉତ୍ତଣୀ ମୋର

ଫଳ ତୋଡ଼ାଟି

ରାଣୀର ଉପହାର ।

ଗେହେଲ ହୋଇ

ନାଚିଲା ହସି ହସି

ଦିଅ ଆଶିଷ

ରୁହେ ନାଁ ସଦା ଖୁସି ।

ଓଧ ଆଣିଥିଲା ମାଛଟିଏ

ଓଧ ଆଣିଥିଲା

ମାଛଟିଏ

ଗଧ କରିଦେଲା ଝୋଳ

କେନ୍ଦରା ବଜାଇ

ଭାଲୁ ନାଚୁଥିଲା

ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇ ଭୋଳ ।

ନାଚି ଥେଇ ଥେଇ

ଆସିଗଲେ ଧାଇଁ

ପାତିମାଙ୍କଡ଼ର ଦଳ

ନିଜ ନିଜ ସୁରେ

ଗାଇଲେ ସଙ୍ଗୀତ

ଭାଙ୍ଗିଗଲା ସବୁ ତାଳ ।

ସଙ୍ଗୀତ ସରିଲା

କହିଲେ ପାତିଏ

ଖାଇବୁ ମାଛର ଝୋଳ

ଝୋଳ ନ ପାଇଲେ

ଦେଖିବ କେମିତି

ପାତିଏ କରିବେ ଗୋଳ ।

ଦୂରେ ରହିଥିଲା

ଭୁଆ ବିରାଡ଼ିଟି

ଖୋଜୁଥିଲା ବେଳ କାଳ

ମାଛ ମୁଣ୍ଡଟିଏ

ଝାମ୍ପି ନେଇଗଲା

ଭାଲି ହେଇଗଲା ଝୋଳ ।

ଆ'ରେ ମେଘ ତୁ ଆ'

କାଳିଆ ରଙ୍ଗର କାଉ
କାହିଁ ହେଉ ରାଉ ରାଉ
ଘର ଘର ବୁଲି ଖବର ତୁ ଦେଉ
ଚାଉଳ ମୁଠିଏ ପାଉ ।

ଧୋବଳା ରଙ୍ଗର ପାରା
ଧରିଲେ ନ ଦେଉ ଧରା
ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି କି ଗାତ ତୁ ଗାଉ
ମାଡ଼ି ଆସିଲାଣି ଖରା ।

ଶାଗୁଆ ରଙ୍ଗର ଶୁଆ
କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ତୋ ଛୁଆ
ସାଥୀରେ ମୋଅର ଚାହାଳିକୁ ଯିବ
ପଡ଼ିବେ ପାଠ ତ ନୁଆ ।

ନାଳିଆ ଓଡ଼ଣୀ ଦେଇ
ମଥା ତୋର ନଇଁ ନଇଁ
ଯାଉଛି କୁଆଡ଼େ ସାଧବ ବୋହୂଲୋ
ମେଘ ଆସିଲାଣି ନଇଁ ।
ଆ'ରେ ମେଘ ତୁ ଆ'
ଟିକିଏ ବରଷି ଯାଆ
ତୋ ପାଣି ସୁଅରେ ଯାଉ ଭାସି ଭାସି
ଏଇ ମୋ କାଗଜ ନାଆ ।

ଖରା ବରଷାର ଚାଲିଛି ଖେଳ

ଧୀରେ ଧୀରେ ଶୀତ ଯାଉଛି ଚାଲି
ଖରା ଚାଲିଆସେ ରେଜେଲ ଠେଲି
ଥଣ୍ଡା ଖୋଜୁଥାଏ ମନ ସବୁରି
ଗିଲାସରେ ଲସି ଦିଆରେ ଭରି ।

ଖରା ଖରା ବୋଲି ପଡ଼ିଛି ତାକ
ଗରମେ ଦେହଟି ସତେ ନରକ
ଗମଗମ ହୋଇ ବହୁଛି ଝାଳ
ବଡ଼ ଦୁଃଖ ଦିଏ ଗ୍ରୀଷମ କାଳ ।

ଶୁଖଇ ପୋଖରୀ ନଇ ଓ ନାଳ
ସରଗୁ ଖସେ କି ସତେ ଅନଳ !

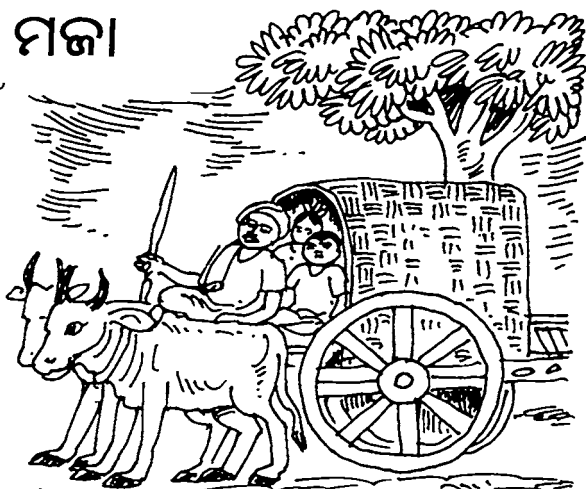

ଖରା ଶୋଷିଦିଏ ପାଣିକୁ ଚାଣି
ରହିଅଛି ଚାହିଁ ବରଷା ରାଣୀ
ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ସିଏ ବରଷି ଯିବ
ଖରା ନେବା ପାଣି ଫେରାଇ ଦେବ ।
ଖରା ବରଷାର ଏମିତି ମେଳ
ବରଷକୁ ଥରେ ଚାଲିଛି ଖେଳ ।

ଲାଗନ୍ତା ମଜା

ଗାଆଁରେ ଏବେ ତ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
 ଶଗଡ଼ ଗାଡ଼ି
 ମାମୁଘର ଆମେ ଯାଆନ୍ତୁ ସେଥିରେ
 ଖୁସିରେ ଚଢ଼ି
 ଧୋବଲା କଷରା ବଳଦକୁ ଯୋଡ଼ି
 ମାଗୁଣି ଅଜା
 ଗାଡ଼ିକୁ ଚଳାଇ ଗପ କହୁଥାନ୍ତେ
 ଲାଗନ୍ତା ମଜା ।

ଗାଆଁରେ ଏବେ ତ ପଢ଼ା ଯାଉ ନାହିଁ
 ପୁରାଣ ବହି
 ଘରେ ରହିଥିବା ପୋଥି ପୁରାଣକୁ
 ଖାଉଛି ଉଲ
 ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଗାଆଁରେ ଥିଲେ ତ
 ଦନେଇ ଅଜା
 ପୁରାଣର କଥା ବୁଝେଇ ଦିଅନ୍ତେ
 ଲାଗନ୍ତା ମଜା ।

ଗାଆଁରେ ଏବେ ତ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
 ତୋଟା ତମାଳ
 ଯେତେ ଗଛ ଥିଲା କିଏ ସେ କାଟିଲା
 ମାଳକୁ ମାଳ
 ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ବଞ୍ଚୁ ରହିଥିଲେ
 ଦାଣିଆ ଅଜା
 ସାଥୀ ହୋଇ ଆମେ ଚାରା ରୋପିଥାନ୍ତୁ
 ଲାଗନ୍ତା ମଜା ।

■■■

ରଖେ ଦେହ ଟାଣ ପଣ

କଖାରୁ ଫୁଲର ପିଠା
ଅଳପ ଅଳପ ଚାଖି ଖାଉଥିଲେ
ଲାଗଇ ପାଟିକୁ ମିଠା ।

ସଜନା ପତର ଶାଗ
ଶାଗର ଖରଡ଼ା ପାଟିକୁ ସୁଆଦ
ଟିକେ ରହିଥିଲେ ରାଗ ।

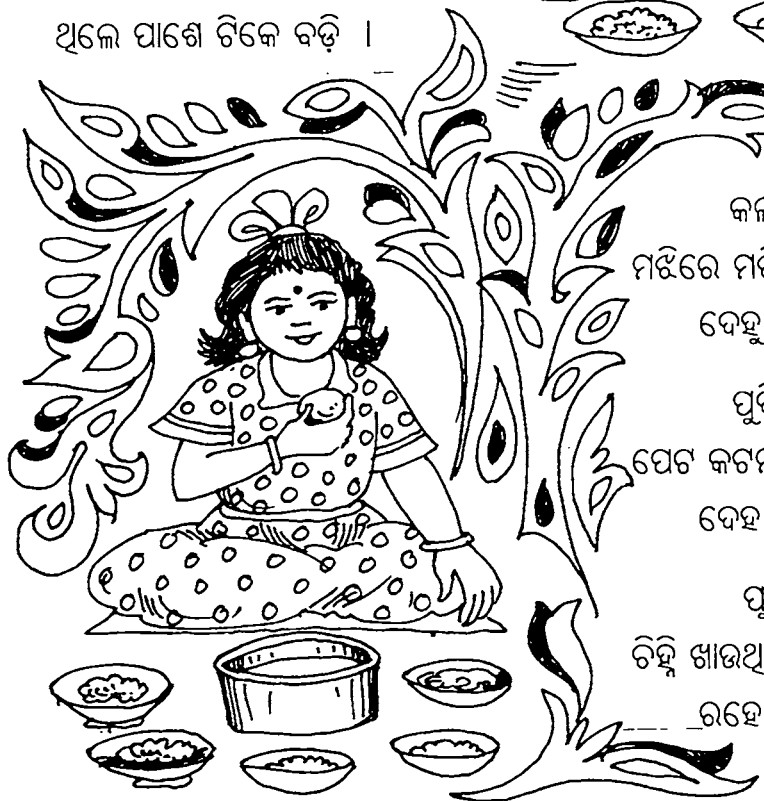
ଘର ଭଜା ନିମ କଢ଼ି
ବଡ଼ ମଜା ଲାଗେ ପଖାଳ ଭାତରେ
ଥିଲେ ପାଣେ ଟିକେ ବଢ଼ି ।

କଲରା ପତର ରସ
ମଝିରେ ମଝିରେ ଟିକେ ପିଉଥିଲେ
ଦେହୁ ଟାଣି ନିଏ ବିଷ ।

ପୁଦିନାର ତରକାରି
ପେଟ କଟମଟ ସୁଧାର ଝଅଟ
ଦେହ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ।

ଫୁଲ ପତର ଗୁଣ
ଚିହ୍ନି ଖାଉଥିଲେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ
ରହେ ଦେହ ଟାଣପଣ ।

ଆମ ସାଇପିଲା କୁନ୍ମୁନ

ଆମ ସାଇପିଲା କୁନ୍ମୁନିଆ
 ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ କନ୍‌କନିଆ
 ଟେକାଟେକି କରି କହିଦେଲେ ତାକୁ
 କାମ କରିଦିଏ ଛନ୍‌ଛନିଆ ।
 ପିନ୍‌ପିନିଆ ସେ ଅତି ଚତୁର
 କଥା କହୁଥାଏ ବଡ଼ ମଧୁର
 ଯାହା କହୁଥିଲେ କେହି ଧରନ୍ତିନି
 ସାଇ ଭାଇଙ୍କର ପାଏ ଆଦର ।
 କୁନ୍ମୁନିଆ ସେ ବଡ଼ ଅଭୁଆ
 ପର ବାଡ଼ିଘରୁ ଆଣେ ନଡ଼ିଆ
 ଧରାପଡ଼ିଗଲେ ହାତ ଯୋଡ଼ି କହେ
 ତୁମ ନଡ଼ିଆଟି ବଡ଼ ବଢ଼ିଆ ।
 ଆମ ସାଇପିଲା କୁନ୍ମୁନିଆ
 ପିଲାଟି ଭିତରେ ମନ୍‌ମାନିଆ
 ମନଦୋଳି ଚଢ଼ି ଆକାଶେ ଉଡ଼ଇ
 ସିଏ ତ ଆମର ସନ୍‌ମାନିଆ ।

■■■

ଛୁଟି ସରିଗଲା କୁଆଟିଏ ଆସି

ଛୁଟି ସରିଗଲା କୁଆଟିଏ ଆସି
 ରାବିଦେଲା କାଆ କାଆ
 କହିଲା ସାଥୀରେ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିଗଲା
 ବେଗି ବେଗି ଚାଲିଯାଆ ।
 ମାଆ ଆସିଗଲେ ଆଦରେ କହିଲେ
 ପୋଷାକ ତୋ ପିନ୍ଧିଦିଅ
 ସହଳ ସହଳ ବାହାରିଯାଅ ତୁ
 ଟିଫିନ୍ ବାକୁ ତୋ ନିଅ ।
 ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଆସି ଦାଣ୍ଡେ ଡାକଦେଲେ
 କହିଲେ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା
 ନୂଆ ବରଷର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ
 ଆମେ କାହିଁ ପଛ ହେବା ?

ଶୁଆ ଆସିଗଲା କହିଲା ପିଲାଏ
 ଚାଲିଲି ମୁଁ ଆଗେ ଆଗେ
 ହସଖେଳ ସହ ପାଠ ତ ପଢ଼ିବା
 ଚାଲିଆସ ବେଗେ ବେଗେ ।
 ଛୁଟି ସରିଗଲା ସାଥୀ ମିଳିଗଲେ
 କେତେ ଗପସପ ହେଲା
 ନୂଆ ଶିକ୍ଷା ବର୍ଷେ ନୂଆ ନୂଆ ପାଠ
 ମନ ଆମ କିଶି ନେଲା ।

ଆସିଛି ଆସିଛି ନୂଆ ବରଷ

ଆସିଛି ଆସିଛି
ସବୁରି ମନରେ
ଚାରିଆଡ଼େ ହୁଏ
ପରବ ପାଳନ
ତୁଳସୀ ଚଉରା
ପାଣି ଭରିଦେଇ
ଠେକିରୁ ପଡ଼ଇ
ଶବଦ ଶୁଭୁଛି
ଗୀରିଷମ ଦାଉ
ପ୍ରାଣୀକୁଳ ଏବେ
ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଖୋଲା
ଦହି ମିଶା ପାଣି
ବଇଶାଖ ମାସ
ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ
କବି କୋବିଦଙ୍କ
ଶୁଭବାଞ୍ଛା ଦିଏ

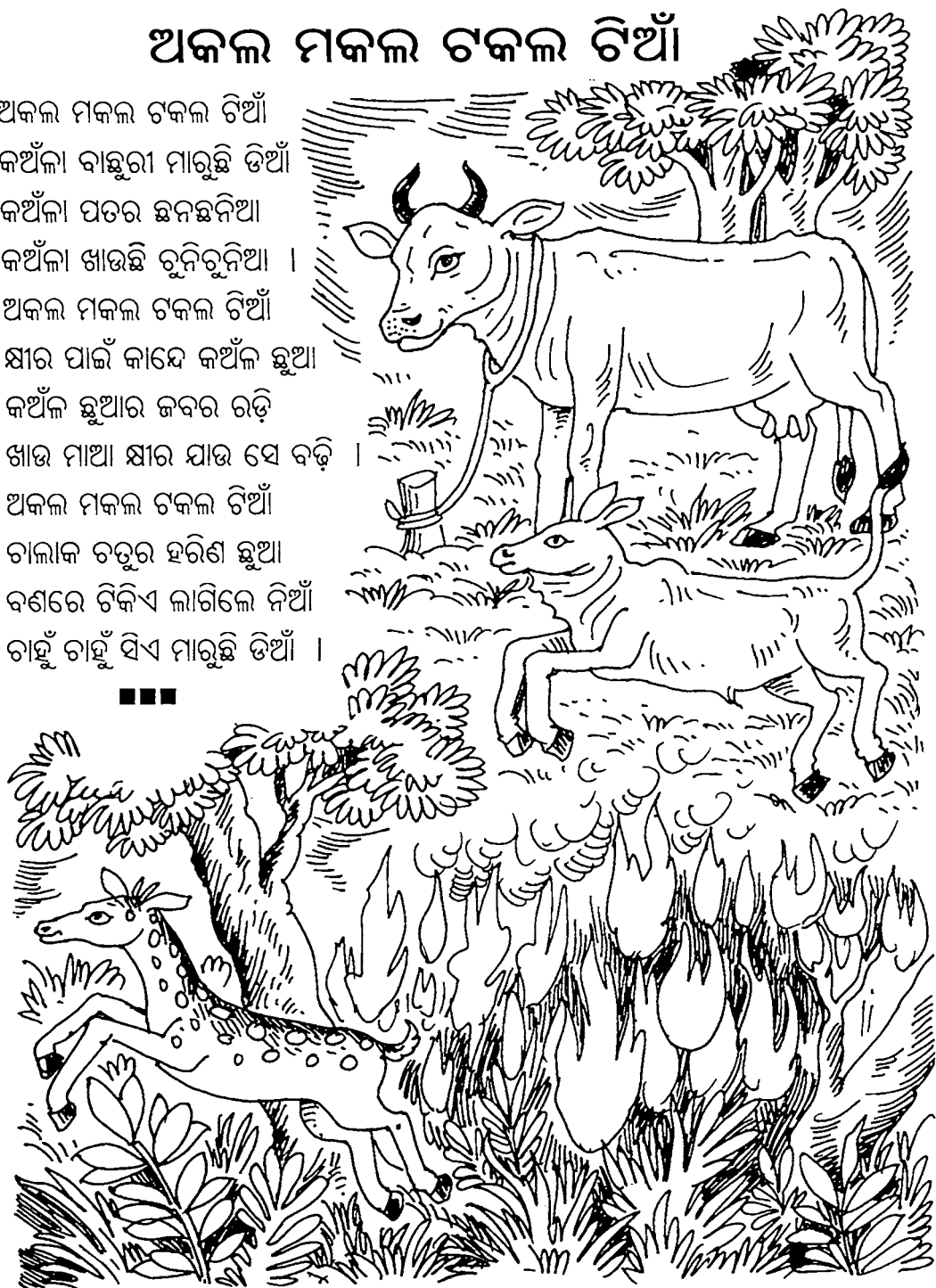
ନୂଆ ବରଷ
ଭରେ ହରଷ
ପିଠା ଓ ପଣା
ବିଧି ଜଣା ।
ଉପରେ ଠେକି
ରଖନ୍ତି ଟେକି
ପାଣିର ଗୋପା
ଟିପିରି ଟିପା ।
ବଡ଼ କଷଣ
କି ହିନୀମାନ
ଜଳ ଛତର
ବଡ଼ ମଧୁର ।
ପ୍ରଥମ ଦିନ
ଉଷତ ମନ
ଗୀତ ଆସର
ଘରକୁ ଘର ।

ଅକଲ ମକଲ ଟକଲ ଟିଆଁ

ଅକଲ ମକଲ ଟକଲ ଟିଆଁ
 କଅଁଳା ବାଛୁରୀ ମାରୁଛି ଡିଆଁ
 କଅଁଳା ପତର ଛନଛନିଆ
 କଅଁଳା ଖାଉଛି ତୁନିତୁନିଆ ।
 ଅକଲ ମକଲ ଟକଲ ଟିଆଁ
 କ୍ଷୀର ପାଇଁ କାନ୍ଦେ କଅଁଳ ଛୁଆ
 କଅଁଳ ଛୁଆର ଜବର ରଡ଼ି
 ଖାଉ ମାଆ କ୍ଷୀର ଯାଉ ସେ ବଡ଼ି ।
 ଅକଲ ମକଲ ଟକଲ ଟିଆଁ
 ଚାଲାକ ଚତୁର ହରିଣ ଛୁଆ
 ବଣରେ ଟିକିଏ ଲାଗିଲେ ନିଆଁ
 ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ସିଏ ମାରୁଛି ଡିଆଁ ।

■ ■ ■

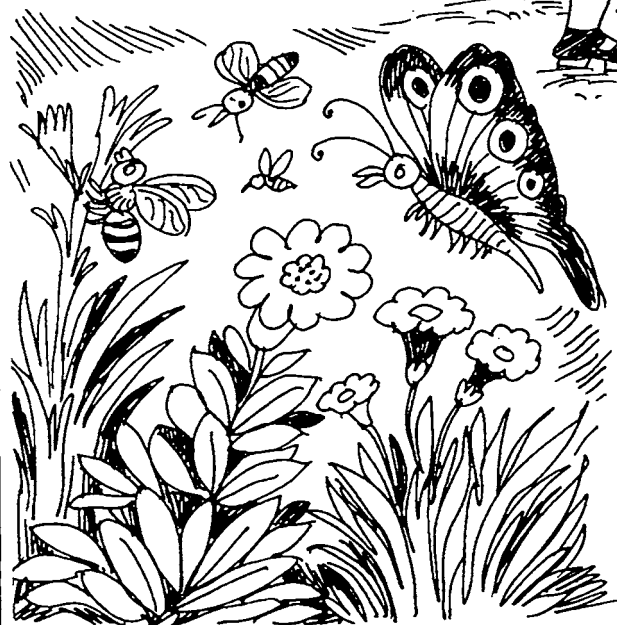

କରିଛୁ ଆମେ ବାରିରେ ଆମ

କରିଛୁ ଆମେ ବାରିରେ ଆମ
ସୁନ୍ଦର ଏକ ବଗିଚା
ଆମରି ହାତେ ତିଆରି ସେଠି
ସବୁଜ ଘାସ ଗାଳିଚା ।

ଘାସ ଗାଳିଚା ଚାରିପଟରେ
ଲାଗିଛି ଫୁଲ ଗଛ
ଫୁଲ ଗଛର ଯତନ ନେଉ
ନ ଭାବି ଆଗ ପଛ ।

ହେନା ଟଗର ଯୁଲ ମାଳତୀ
ନାନାଜାତିର ଫୁଲ
ଦେଖିଲେ ମନ ହରଷ ହୁଏ
କିଏ ଦେବ ତା' ମୂଲ !

ମଝି ମଝିରେ ମହୁମାଛିଟି
ଆସେ ସେଠାକୁ ବୁଲି
ଭଅଁର ନାଚେ ବାୟୁ ତରଙ୍ଗେ
ଫୁଲର ତାଳେ ଝୁଲି ।
ପରଜାପତି ଆସଇ ଯେବେ
ବଗିଚା ଉଠେ ହସି
ତା' ଛବି ଆଙ୍କୁ ଖାତାରେ ଆମ
ଥୁଲେ ସେ ଫୁଲେ ବସି ।

ଯେତେ ପରଖିଲେ କଷଟି ପଥରେ

ଗରଜିଲା ମେଘ ବରଷେ ନାହିଁ
ବରଷିଲା ମେଘ ଗରଜେ ନାହିଁ
ଦାମିକା ପିଲାଟି କାମ କରୁଥାଏ
ବାହାରକୁ କେବେ ଜଣାଏ ନାହିଁ ।

ଫଳନ୍ତି ଗଛଟି ଫୋପଡ଼ ସହେ
ଅଫଳନ୍ତି କିଛି ସହି ନ ଥାଏ
ସହିବା ପିଲାଟି ବାର ଧକା ସହି
ମଣିଷ ପରି ତ ମଣିଷ ହୁଏ ।

ଧାର ପାଣି ସଦା ପଥର କାଟେ
ଅଧାର ପିଲାଟି ଝୁଣ୍ଠଇ ବାଟେ
ସ୍ଥିର ମନ ନେଇ କାମ କରୁଥିଲେ
ଜଟିଳ କାମଟି ସରଳେ ତୁଟେ ।

ମନ୍ଦ କାମ ନିଏ ତଳକୁ ତଳ
ଯେମିତି କାମକୁ ସେମିତି ଫଳ
ଭଲ କାମ କରି ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ
ମିଳଇ ଜୀବନେ ଭଲ ତ ଫଳ ।

ସବୁ ଚକଚକ ସୁନା ତ ମୁହେଁ
ସୁନାର ଚମକ କେବେ ନ ଯାଏ
ଯେତେ ପରଖିଲେ କଷଟି ପଥରେ
ସୁନା ପରି ସୁନା ପିଲାଟି ଥାଏ ।

■ ■ ■

ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ

ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ
ଖେଳବେଳେ ଖେଳିବାରେ
ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ
ପଢ଼ାବେଳେ ପଢ଼ିବାରେ ।
ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ
ମାଆଙ୍କ ପଣତ ଧାରେ
ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ
ପିତୃ ସତ୍ୟ ପାଳିବାରେ ।

ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ
ନିଃସ୍ୱ ସେବା କରିବାରେ
ହଜିଯିବା ଯଦି ହଜିଯିବା ଆମେ
ବିଶ୍ୱ ଜନ ଦରବାରେ ।
ଦେଖିବା ଏ ବିଶ୍ୱ ଅତି ଆପଣାର
ଆମ ହାତ ପରଶରେ
ଜାଣିବା ଏ ନିଃସ୍ୱ ଜନତା ଆମର
ଆମ ସେବା ପାଇବାରେ ।

ପିନ୍ଧାଇଦିଅ ରାଣୀକୁ ଆମ

କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ବରଷା ରାଣୀ
ଆମ ରାଜଜ ରାଜା
ଦୁନିଆ ସାରା ଖୋଜା ଚାଲିଛି
ବାଜେ ତେଲିଙ୍ଗି ବାଜା ।
ତେଲିଙ୍ଗି ବାଜେ ମହୁରି ବାଜେ
ବାଜଇ ସାହାନାଜ
ବର ବେଶରେ ଆସିବେ ରାଜା
ରହିଛୁ ବାଟ ଚାହିଁ ।
ରାଜାକୁ ତୁମ ଖୋଜୁଛ କାହିଁ
କୁଆଡ଼େ ଯିବେ ରାଜା
ବାହା ପାଣିରେ ଗାଧୋଇଦେଲି
ବଜା ସଜିବି ବାଜା ।
ଖଞ୍ଜିଛି ମୁହିଁ ଗୋଟିଏ ପରେ
ଗୋଟିଏ ଘଡ଼ଘଡ଼ି
ଆତସବାଜି ଆକାଶସାରା
ମାରଇ ଚଡ଼ଚଡ଼ି ।

ଏମିତିବେଳେ ଆଶରେ ତୁମେ
ସଜାଇ ତୁମ ରାଣୀ
ବେଙ୍ଗରାଜାଙ୍କ ଧରନ୍ତୁ ହାତ
ତୁମ ବେଙ୍ଗୁଲୀ ରାଣୀ ।
ବରଷାରାଣୀ ବରଷାରାଣୀ
ମିଳିଗଲେଣି ରାଜା
ରାଣୀ ସହିତ ବାହାବେଦୀରେ
ବାଜୁ ତେଲିଙ୍ଗି ବାଜା ।
ଆସିବ ଯେବେ ଭୋଜିଭାତକୁ
ଝରନା ଆଉ ପାଣି
ପିନ୍ଧାଇ ଦିଅ ରାଣୀକୁ ଆମ
ମୁକୁତା ହାର ଆଣି ।

ପୁଷି ଓ ମୁଷି

ପୁଷି ବିଲେଇ ଡାକିଲା ଦିନେ
 ଆ'ମୋ ପାଶେ ମୁଷି
 ମୋତେ ଦେଖିଲେ କହ କାହିଁକି
 ଝଅଟ ଯାଉ ଖସି
 ଆଗ ପରିକା ମୁହିଁ ତ ନାହିଁ
 ଭାବୁଛୁ କିରେ ଯିବି ମୁଁ ଖାଇ
 ନିରାମିଷାଶୀ ମାଉସୀ ତୋର
 ଯାଆନା ଆଜି ଖସି ।
 ପୁଷିକୁ ଚାହିଁ କହିଲା ମୁଷି
 ମୋତେ କି ଜଣା ନାହିଁ ?
 ବଳ ବୟସ ଗଲାଣି ତୋର
 ଚାଲୁଛୁ ରହି ରହି
 ତୋର ଛଳନା କଥା
 ଶୁଣିବି ଯଦି ପାଟିରେ ତୋର
 ପଶିବ ମୋର ମଥା ।

ପୁଷି କହିଲା ଏପରି କାହିଁ
 କହୁରୁ ଆଲୋ ମୁଷି
 ମାଉସୀ ବୋଲି ତାକୁଛି ତୋତେ
 ହୋଇ ମୁଁ ବଡ଼ ଖୁସି
 ମୋ ଖୁସି କ'ଣ ତୋଅର ନୁହଁ
 ଏଣୁ ତେଣୁ ତୁ କାହିଁକି କହ
 ଆ' ମୁଁ ତୋତେ ଚାଉଳ ଦେବି
 ଯାଉଛୁ କାହିଁ ଖସି ?
 ମୁଷି କହିଲା ମାଉସୀ ମୋର
 ତୋ କଥା ତୋଠି ଥାଉ
 ମୋତେ କାହିଁକି ଓଲା ତୁ ଭାବୁ
 ଜାଣିଛି ତୋର ଦାଉ
 ମୋତେ ଦେଖି ତୁ କାହିଁକି ଖୁସି
 ଜାଣିଛି ମୁହିଁ କୁତୁର ମୁଷି
 ପାଖକୁ ଗଲେ ଖାଇବୁ ମୋତେ
 ଯାଉଛି ଆଜି ଖସି ।

କାମର ଫଳ ତ ମିଳିଯାଏ ସଦା

କଥା କହିଥିଲେ ଗୋଟିଏ
ମାଜିଦେଲେ ଖୁଅ କୋଟିଏ
ବଢ଼ି ବଢ଼ି କରି କଥା ବହୁଥାଏ
ଗଣ୍ଠି ଥିଲେ ଥାଉ ଗୋଟିଏ ।

ଧନ ନ ଥିଲେ ବି ପାଠୁଆ
ମନ ନୁହେଁ ତା'ର ଛୋଟିଆ
ପାଠୁଆର ପୂଜା ସାରା ରାଜଜରେ
ସିଏ ପରା ବଡ଼ ବୁଧୁଆ ।

ହୋଇଗଲେ ଥରେ ମିଛୁଆ
ନିଜ ପାଇଁ ନିଜେ ଅଡୁଆ
ସତ କହିଲେ ବି ପରତେ ନ ଯିବେ
ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମିଛୁଆ ।

ଗୁଣ ପରା ଆମ ଅତର
ଜାଣିଯିବେ ସାତ ସତର
ମହ ମହ କରି ବାସନା ଛୁଟିବ
ସଭିକର ଥିବ ନଜର ।
ଯିଏ ଯେଉଁପରି କାମଟି
କରୁଥାଉ ସିଏ ପଛେଟି
କାମର ଫଳ ତ ମିଳିଯାଏ ଆପେ
ଏଇକଥା ପରା ସତଟି ।

ରଜ ଆସିଥିଲା

ରଜ ଆସିଥିଲା ଦୋଳିରେ ଦୋଳିରେ
ମନ ମତାଣିଆ ଝୁଲି
ଝୁଲି ଝୁଲି କରି ଝୁଲାଇ ଦେଲା ସେ
ହେଲା ଦୋଳି ଖେଳ ଖାଲି ।

ଗାଆଁରେ ଚାଲିଲା ବାଗୁଡ଼ିର ଖେଳ
ପଡ଼ିଲା ତାଆସ ପାଲି
ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ରଜ ଝୁଲିପାନେ
ପାଟିକୁ କରିଲେ ନାଲି ।

ରଜ ଆସିଥିଲା ସକାଳୁ ସକାଳୁ
ଘରେ ଘରେ ପିଠାପଣା
ଖିରି ଖେରୁଡ଼ିରେ ମନ ଭରିଗଲା
କୁଣିଆରେ ଜୋଇଁ ଗଣା ।

ରଜ ପୋଡ଼ିପିଠା ବଡ଼ ଆନନ୍ଦରେ
ଖାଇଦେଲେ ଅଜା ଆଜି
ବେଶି ଖାଇଦେଇ ଘଡ଼ିକ ପହରେ
ମାରୁଥିଲେ ବସି ହାଇ ।

ରଜ ଆସିଥିଲା ତିନିଦିନ ପାଇଁ
ଚାଲିଗଲା କଥା ଦେଇ
କହିଲା ଆସିବ ଆଉ ସାଲେ ପୁଣି
ନୂଆ ସଜବାଜ ହୋଇ ।

ବୋଲ ନ ବୋଲ ମୁଁ ଅବୋଲକରା

ବୋଲ ନ ବୋଲ ମୁଁ ଅବୋଲକରା
 ଶିଶୁଙ୍କ ମେଳରେ ପଡ଼ିଛି ଧରା
 କିଏ ଦିଏ ମୋତେ ଆଣି ପକ୍ଷୁଡ଼ି
 ଆଉ କେ ଦେଉଛି ଆଣି କାକରା ।
 କହେ ମୁଁ ସେସବୁ ଖାଇବି ନାହିଁ
 ମାଆ ହାତଗଢ଼ା ମଣ୍ଡା ପିଠା ଦିଅ
 ଖାଇବ ତୁମର ଅବୋଲକରା ।
 ବୋଲ ନ ବୋଲ ମୁଁ ଅବୋଲକରା
 ଶିଶୁଙ୍କ ମେଳରେ ପଡ଼ିଛି ଧରା
 କେଉଁ ଶିଶୁଦିଏ ଫଳଟିଏ ଆଣି
 ଆଉ କିଏ ଦିଏ ଫୁଲର ଚୋଡ଼ା
 ଗଛେ ଥାଉ ଫୁଲ ଫଳଟିଏ ଦିଅ
 ଖାଇବ ତୁମର ଅବୋଲକରା ।
 ବୋଲ ନ ବୋଲ ମୁଁ ଅବୋଲକରା
 ପିଲାଙ୍କ ଗହଣେ ଜୋକର ପରା
 ମଥାରେ ଟୋପିଟେ ହାତରେ ବେଲୁନ
 ସହଜେ ନ ଦିଏ କା' ହାତେ ଧରା ।

■ ■ ■

ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ

ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠୁଥାଏ
 କିଟିରି ମିଟିରି ଶବଦ ତାହାର
 ମଙ୍ଗଳ ଗୀତିକା ଗାଉଥାଏ ।
 ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ
 ନିଜ ମନ ନେଇ ବୁଲୁଥାଏ
 ଭଲ ପରିବେଶ ଭଲ ଲାଗେ ତାକୁ
 ଭେଲ ହୋଇଗଲେ ଉଡ଼ିଯାଏ ।
 ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ
 ଚଞ୍ଚୁରେ ଆଧାର ବୋହିନିଏ
 ଶାବକର ମୁଖେ ଟିକେ ଟିକେ ଦେଇ
 ସନ୍ତାନ ପାଳନ ସୁଖ ପାଏ ।

ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ
 ନୀଳ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥାଏ
 ଡେଶାକୁ ହଲାଇ ମଥାକୁ ବୁଲାଇ
 ପବନର ତାଳେ ନାଚୁଥାଏ ।
 ପକ୍ଷୀଟିଏ ସିଏ ପକ୍ଷୀଟିଏ
 ସରଳ ସୁନ୍ଦର ଜୀବଟିଏ
 ବଡ଼ ମନୋଲୋଭା ସୁନ୍ଦର ତା' ଶୋଭା
 ପ୍ରକୃତି ରାଶୀର ଛବିଟିଏ ।

ଠେକୁଆ ପୁଅର ବାହାଘର

ଠେକୁଆ ପୁଅର ବାହାଘର
 ବଣରାଜକରେ ଚାଲିଛି ରୋଷଣି
 ବରଯାତ୍ରୀଙ୍କର ପଟୁଆର ।
 ଆଗରେ ଚାଲୁଛି ସିଂହ ରାଜା
 ପଛେ ପଛେ ଅଛି ହାତୀ ଅଜା
 ଆଡ଼ସବାଜିରେ ବଣ ଦୁଲୁକୁଛି
 ଗଧୁଆ ବଜାଏ ତୋଳ ବାଜା ।
 ଦେଖ କୋଇଲିର ଗୀତ ସ୍ଵର
 ମୟୂର ନାଚୁଛି ଟେକି ପର
 ଭାଲୁ ଡାକୁଅଛି ଆସ ଗୋ ଭାଲୁଣୀ
 ନାଟିବା ଟିକିଏ ହାତଧର ।
 ଠେକୁଆ ପୁଅର ବାହାଘର
 ବିଲୁଆର ମନ ଧରେ ଘର
 ତା' ପୁଅ ବଅସ ଯାଉଅଛି ଗଡ଼ି
 ପାଠପଢ଼େ ସିଏ ନାହିଁ ତର ।

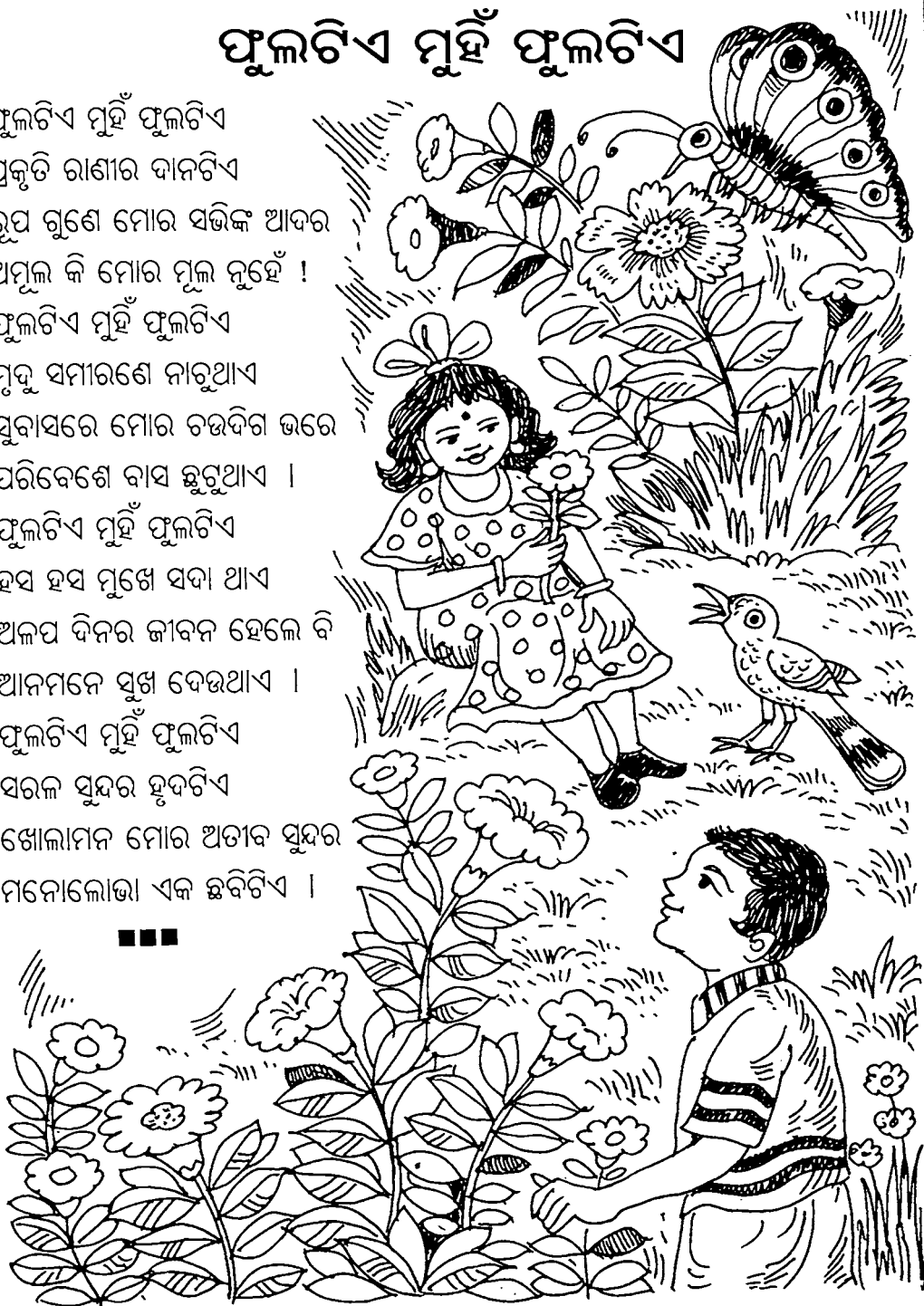
ଜାଣି ବିଲୁଆର ମନକଥା
 ଠେକୁଆ କହିଲା ତୋଳି ମଥା
 ଆଗାମୀ ତିଥିରେ ହେବ ବାହାଘର
 ତୁଛାଟାରେ କାହିଁ ଘାରୁ ମଥା ।
 ଖୋଜିବି କନିଆ ମନ ଜାଣି
 ଥିବ ତ ସୁନ୍ଦର ଗୁପ୍ତାଣୀ
 ତୋର ପୁଅ ପରି ପାଠଥିବ ତା'ର
 ହସି ହସି ମନ ନେବ କିଣି ।
 ଶୁଣିଲେ ଦୂରରୁ ହାତୀ ଅଜା
 କହିଲେ ହେବ ତ ବଡ଼ ମଜା
 ଆଜି ଭୋଜିଭାତେ ବିଲୁଆ ନିମତା
 ପାଇଯା'ନ୍ତୁ ଆମ ସିଂହରାଜା ।

ଫୁଲଟିଏ ମୁହିଁ ଫୁଲଟିଏ

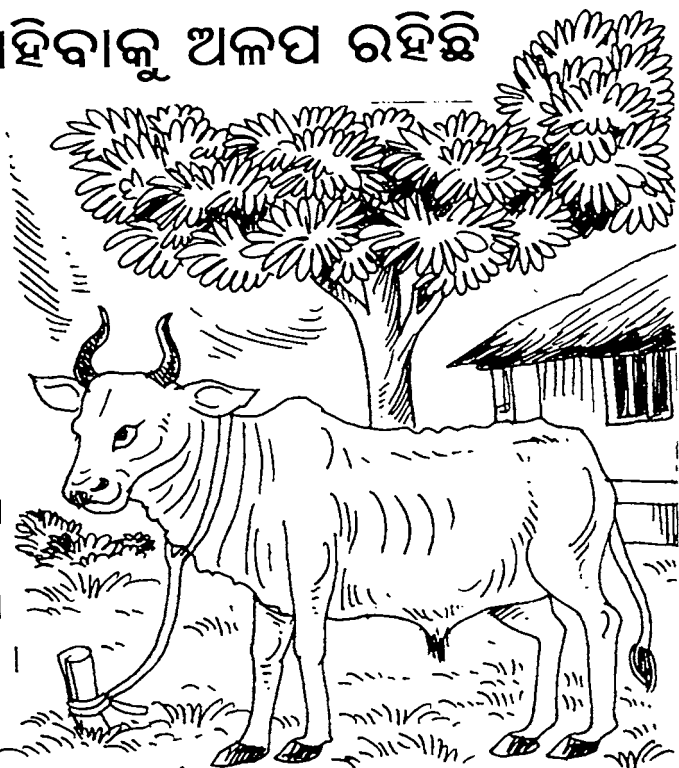
ଫୁଲଟିଏ ମୁହିଁ ଫୁଲଟିଏ
 ପ୍ରକୃତି ରାଶାର ଦାନଟିଏ
 ରୂପ ଗୁଣେ ମୋର ସଭିଜ୍ ଆଦର
 ଅମୂଲ୍ୟ କି ମୋର ମୂଲ୍ୟ ନୁହେଁ !
 ଫୁଲଟିଏ ମୁହିଁ ଫୁଲଟିଏ
 ମୃଦୁ ସମୀରଣେ ନାରୁଆଏ
 ସୁବାସରେ ମୋର ଚଉଦିଗ ଭରେ
 ପରିବେଶେ ବାସ ଛୁରୁଆଏ ।
 ଫୁଲଟିଏ ମୁହିଁ ଫୁଲଟିଏ
 ହସ ହସ ମୁଖେ ସଦା ଥାଏ
 ଅଳପ ଦିନର ଜୀବନ ହେଲେ ବି
 ଆନନ୍ଦେ ସୁଖ ଦେଉଥାଏ ।
 ଫୁଲଟିଏ ମୁହିଁ ଫୁଲଟିଏ
 ସରଳ ସୁନ୍ଦର ହୃଦଟିଏ
 ଖୋଲାମନ ମୋର ଅତୀବ ସୁନ୍ଦର
 ମନୋଲୋଭା ଏକ ଛବିଟିଏ ।

■■■

ରାତି ପାହିବାକୁ ଅଳପ ରହିଛି

ରାତି ପାହିବାକୁ ଅଳପ ରହିଛି
ପୁଅଟିର ନିଦ ଭାଙ୍ଗି ତ ଗଲା
ବାପା କହିଛନ୍ତି ବିକିଦେବା ହଡ଼ା
ବୋଉ କହୁଅଛି ଯାଉ ଝାମଲା ।
ଚମକି ପଡ଼ିଲା କଥାରେ ତାଙ୍କର
ପୁଅର ହୃଦୟ ଅତି କୋମଳ
କେମିତି ସହିବ ହଡ଼ା ବିକା କଥା
ଯିଏ କରିଥିଲା କେତେ ଅମଳ ।
ଦେଖୁ ସେ ଆସିଛି ବଳଦର କାମ
ଜମି ଚଷିବାର କଥା କାହାଣୀ
ଖରା ବର୍ଷା ସହି ବିଲେ ଯାଉଥିଲା
ଖତ ବୋହି ବୋହି ଶଗଡ଼ ଟାଣି ।

କହିଲା ବାପାଙ୍କୁ ଶୁଣ ଶୁଣ ବାପା
ଜେଜେ ଜେଜେମାଆ ହେଲେଣି ବୁଢ଼ା
ସତେ କ'ଣ ବୋଉ ଅଜା ଆମ ଆଇ
ମାମୁଘରୁ ଦୁହେଁ ଖାଇବେ ତଡ଼ା ।
ହଡ଼ା ବଳଦକୁ ବିକିଦେଲେ ହାଟେ
ଯିବ ଦିନେ ସିଏ କଂସେଇ ଖାନା
ବୁଢ଼ା ମଣିଷକୁ ଘରୁ ତଡ଼ିଦେଲେ
କିପରି ବଞ୍ଚିବେ ସହି ବେଦନା ।
ପୁଅଟିର କଥା ଶୁଣି ବାପା ବୋଉ
କହିଲେ ବାବୁରେ ଆଉ କହନା
ହଡ଼ା ଅବଦାନ ଆମେ ଭୁଲିଥିଲୁ
ଆମ ପାଇଁ ଏବେ ବିକିବା ମନା ।

ମାଆ ଆମର କେତେ ସୁନ୍ଦର

ମାଆ ଆମର କେତେ ସୁନ୍ଦର ~

ସରଗଠାରୁ ବଡ଼

ଆଖିଷେ ତା'ର ଜୀବନେ ଆମ

ଜିଣି ଆସିଛୁ ଗଡ଼ ।

ସକାଳେ ସଞ୍ଜେ ହାତେ ତାହାର

ଜଳିଲେ ଶୁଭବତି

ଜୀବନପଥେ ଆଗେଇ ତାଲୁ

ନ ଥାଏ ମନେ ଭାତି ।

ସିଏ ହସିଲେ ଆମେ ତ ହସୁ

ଦୁନିଆ ହସୁଥାଏ

କୋଳେ ତାହାର ମଥାଟି ଥିଲେ

ମାଆ ମୋ ଶୋଭାପାଏ ।

ସିଏ କାନ୍ଦିଲେ ଦୁନିଆ କାନ୍ଦେ

ସଂସାର ଦୁଃଖ ପାଏ

ଆକାଶେ ସତେ ତାରା ଓ ଜହ୍ନ

ସୁରୁଯ ଲୁଚିଯାଏ ।

ଆମେ ଚାଲିଲେ ଜୀବନପଥେ

ମାଆଟି ଆମ ସାହା

ସଦାଚାରର ଚାବିକାଠି ସେ

ଫିଟାଏ ନୂଆ ରାହା ।

■■■

ଆମରି ନାଉରି ସିଏ

କୁଳୁ କୁଳୁ ହୋଇ ବଡ଼ ନଈଟିଏ
ଗାଆଁ ତଳେ ଯାଏ ବହି
ଫିଲାଟିର ବେଳୁ ତା' ସାଥୀ ହୋଇଛୁ
ଆନନ୍ଦରେ ଅଛୁ ରହି ।

ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମେଲେ
ନିଜି ଗାଧୋଇ ଯାଉ
ପହଁର ପହଁରି ଗୋଟିଏ କୁଳରୁ
ଆଉ କୁଳ ଧାଉଁଥାଉ ।

ଆମରି ଗାଆଁର ନାଉରି ବାପୁଜୀ
ନାଆ ତା'ର ଦେଲେ ଖୋଲି
ବସିଯାଉ ଆମେ ନାଆଟି ଉପରେ
ଚାଲେ ଗୀତ ବୋଲାବୋଲି ।

ନାଉରି ମାରଇ କାତକୁ ତାହାର
କାଟି କାଟି ଜଳ ରାଶି
ନାଆ ତା'ର ଚାଲେ ଏ କୁଳୁ ସେ କୁଳୁ
ଚହଲା ପାଣିରେ ଭାସି ।
ଦେଖୁଦିଏ ଯେବେ ନେଲିଆ ଆକାଶେ
କାଳିଆ ବାଦଲଟିଏ
ତରତର ହୋଇ ଘାଟକୁ ଫେରଇ
ଆମରି ନାଉରି ସିଏ ।

ବଉଦ ଚାଲିଛି

ବଉଦ ଚାଲିଛି ନାଆଟିଏ ହୋଇ
ନୀଳ ଆକାଶର ତଳରେ
ସେ ନାଆ ଉପରେ କିଏ ବସିଯିବ
ଆସ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମେଳରେ ।

ସାତ ସମୁଦ୍ର ତେର ନଈ ପରେ
ସେ ନାଆ ଚାଲିବ ଆକାଶେ
ବଉଦର ଢେଉ କାଟି ଚାଲିଥିବ
ମନ କିଣିନେବା ସକାଶେ ।

ବଉଦ ଚାଲିଛି ହାତୀଟିଏ ହୋଇ
ଆକାଶର ରାଜରାଷ୍ଟ୍ରରେ
ହାତୀର ମୂଳ ତ ନିହାତି ଅମୂଳ
ସେ ହାତୀ ମିଳେନା ଶସ୍ତ୍ରରେ ।

ଝୁଲି ଝୁଲି ଚାଲେ ହାତୀଟି ପବନେ
ସେହି ହାତୀ ପରା ରଜାରେ
ବିନା ଭେଦଭାବେ ପିଠିରେ ବସାଏ
ସାନବଡ଼ ଯେତେ ପ୍ରଜାରେ ।

ବଉଦ ଚାଲିଛି ମେଘଟିଏ ହୋଇ
ମେଘୁଆ ଆକାଶ ପଥରେ
ଶୀତଳ ପବନ ବାଜିଲେ ଦେହରେ
ରହିଯିବ ତା'ର ରଥରେ ।

ଝରି ଝରି କରି ଝରିବ ବରଷା
ଝରିବ ବରଷା ପାଣିରେ
ସ୍ବାଗତମ୍ ବୋଲି ସକଳେ କହିବେ
ଆସନ୍ତୁ ବରଷା ରାଣୀରେ ।

ବଉଦ ଚାଲିଛି ଆକାଶ ପଥରେ
ଛବିର ପସରା ମେଲେଇ
କେଉଁ କଳାକାର ଆଙ୍କିଛି ସେ ଛବି
ମଥାକୁ ତାହାର ଖେଳେଇ ।

ସେହି କଳାକାର ଅତି ଆପଣାର
ସବୁରି ଭିତରେ ଥାଇରେ
ସୃଜନର ବେଶୁ ବଜାଇ ଚାଲିଛି
ସରଜନା ଗୀତି ଗାଇରେ ।

■ ■ ■

ପ୍ରଭାତ

ପ୍ରଭାତର ଆଗମନେ
 ପକ୍ଷୀଙ୍କ କୁଜନ
 ଶୁଦ୍ଧପୂତ କରିଥାଏ
 ସର୍ବ ତନ୍ମୁ ମନ ।
 ଭାସି ଆସେ ଅଦୂରରୁ
 ସୁମନ ସୁରଭି
 ପୁଲକିତ ମନ ପ୍ରାଣ
 ଦେଖୁ ବାଳ ରବି ।
 ଦେବ ପୀଠେ ମନ୍ତ୍ର ପାଠ
 ଶୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚାରଣ
 ଅଦୂରରୁ ଭାସି ଆସେ
 ଭକ୍ତଙ୍କ ଜଣାଣ ।
 ସବୁକିଛି ଦିବ୍ୟାୟିତ
 ହୁଅଇ ପ୍ରଭାତେ
 ବିଶ୍ୱଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣ
 ନିଜ ସାଧ୍ୟମତେ ।
 ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ସାଧନାରେ
 ମନ ଶୁଦ୍ଧପୂତ
 ପ୍ରେରଣାର ଦିବ୍ୟ ଉତ୍ସ
 ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଭାତ ।

ସୁଖ ଅନୁଭବ

ସୁଖ ଅନୁଭବ ମିଳୁଥାଏ ସଦା
ନୂଆ ସ୍ଥାନ ବୁଲୁଥିଲେ
ନୂଆ ନୂଆ କଥା ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରୁ
ଆନନ୍ଦରେ ଶିଖୁଥିଲେ ।

ସୁଖ ଅନୁଭବ ଆପେ ଆପେ ଆସେ
ପଢୁଥିଲେ ମଜା ବହି
ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ଖାଇବାକୁ ଥିଲେ
ପଖାଳ ଭାତରେ ଦହି ।

ସୁଖ ଅନୁଭବ ଆମେ ପାଇଥାଉ
ପରିବେଶ ଭଲ ଥିଲେ
ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମେଳେ
ମିଳିମିଶି ଚଳୁଥିଲେ ।

ସୁଖ ଅନୁଭବେ ଅନୁଭୂତି ବଢ଼େ
ଧୈର୍ଯ୍ୟଧରି କାମ କଲେ
ଅତି ଖୁସି ଲାଗେ ହାରଜିତ୍ ମଧ୍ୟେ
ଜିତାପଟ ପାଇଗଲେ ।

ସୁଖ ଅନୁଭବ ମନର ବିଭବ
ଭଲ କାମେ ଲାଗିଥିଲେ
ଭଲ କାମ ପାଇଁ ନୂତନ ପ୍ରେରଣା
ନିତି ମନେ ଜାଗୁଥିଲେ ।

■ ■ ■

ସଭିଏଁ ବଞ୍ଚିଲେ

ବଗିଚାକୁ ଆମ କେତେ ଶରଧାରେ
ଆସିଛି ପରଜାପତି
ମନ ମତାଣିଆ ଗୀତ ସେ ଗାଉଛି
ଅତି ସରଳ ତା' ମତି ।

ସିଏ ଲୋଡ଼େ ମୋତେ ମୁଁ ଲୋଡ଼େ ତାହାକୁ
ଆମେ ତ ଆମରି ପାଇଁ
ସେଥିଲାଗି ସିଏ ମୋ ପାଶେ ଆସିଛି
ଆପଣାର ଭାବ ନେଇ ।

ଗଛଟିର ପାଇଁ ମୁଁ ଯେତିକି ଲୋଡ଼ା
ଗଛଟି ମୋଅରି ପାଇଁ
ପବନ ଦେଉଛି ପାଣି ସାଉତୁଛି
ଯାଇଛି ଜୀବନ ହୋଇ ।

ଗଛଟିକୁ ମୋର ବିପଦ ଆସିଲେ
ହୋଇଯିବି ମୁହିଁ ଠିଆ
ସେ ରଖିବ ମୋତେ ମୁଁ ରଖିବି ତାକୁ
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଥିବ ନାଆଁ ।

ମୋ ପାଇଁକି କେହି ଅଲୋଡ଼ା ନୁହନ୍ତି
ସଭିଏଁ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ମୋତେ
ଏ ଜୀବଜଗତ ଏଇ ପରିବେଶ
କେତେ ଆପଣାର ସତେ !

ଭଲ ପରିବେଶ ଗଢ଼ିବା ତ ହେଉ
ଏଇ ମୋ ଜୀବନ କାମ
ସଭିଏଁ ବଞ୍ଚିଲେ ମୁଁ ବଞ୍ଚିପାରିବି
ବଞ୍ଚିବ ପୃଥିବୀ ଆମ ।

ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ

ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ
ଅସରନ୍ତି ତୁମ ଶୋଭା
ଦେହଟି ତୁମର କେତେ ସାଜସଜ୍ଜା
ଦେଖିବାକୁ ମନୋଲୋଭା ।

ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ
ସପନେ ଗୋ ଆସ ତୁମେ
ଦେଖେ ମୁଁ ସୁରୁଯ ରାତିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା
ଝରଣା ପାଦକୁ ତୁମେ ।

ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ
ତୁମେ ତ ଆମରି ଆଶା
କେତେ ରୂପ ତୁମ କେତେ କଥା ତୁମ
ଶିଖାଏ କେତେ ଯେ ଭାଷା ।

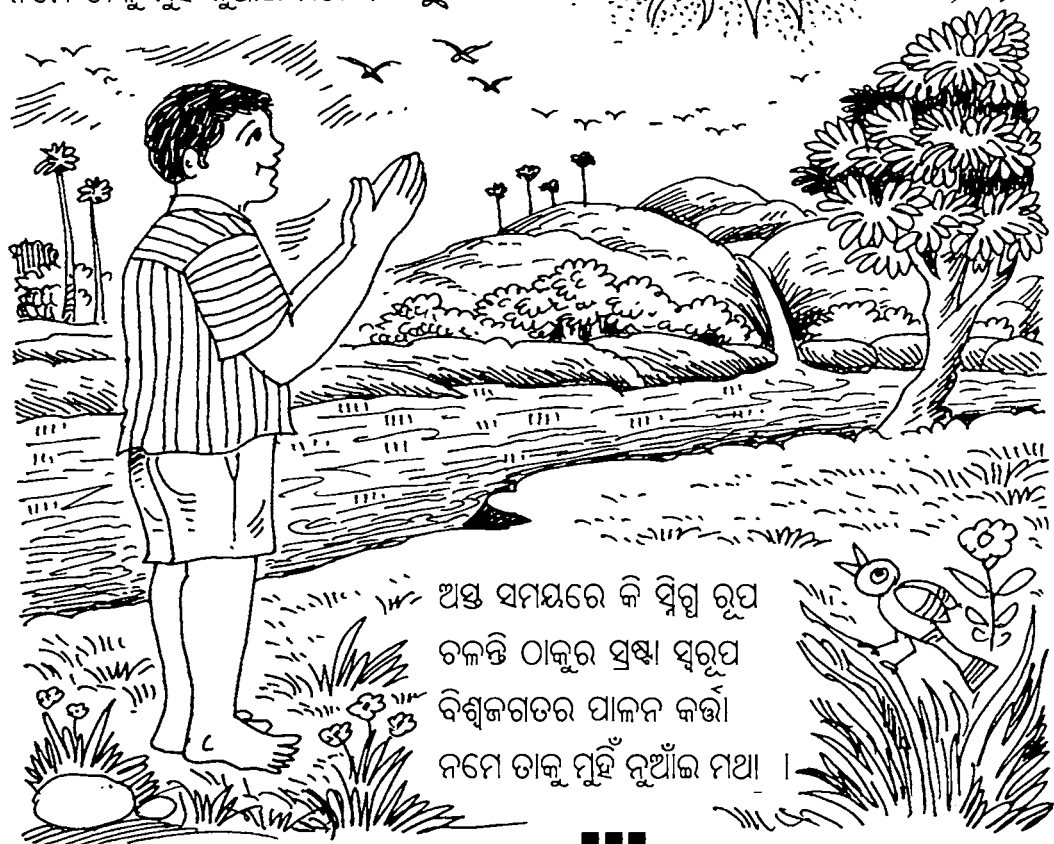
କୁଳୁ କୁଳୁ ତାନ କୋଇଲିର ସ୍ଵର
ଯେତେ ଅଛି ତୁମ ଛବି
ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ତୁମ ବରଦାନେ
ଆଶିଷ ଲଭଇ କବି ।

■ ■ ■

ନମେ ତାଙ୍କୁ ମୁହିଁ

କି ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ସୁରୁଯ ଉଏଁ
ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଦେବତା ସିଏ
ଏ ବିଶ୍ୱଜଗତ ସୃଷ୍ଟିର କର୍ତ୍ତା
ନମେ ତାଙ୍କୁ ମୁହିଁ ନୁଆଁଇ ମଥା ।
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ତେଜର ରୂପ
ନଷ୍ଟ କରେ ସବୁ କଲୁଷ ପଙ୍କ
ପ୍ରାଣୀ ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ କର୍ତ୍ତା
ନମେ ତାଙ୍କୁ ମୁହିଁ ନୁଆଁଇ ମଥା ।

ଅସ୍ତ ସମୟରେ କି ସ୍ନିଗ୍ଧ ରୂପ
ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର ସ୍ରଷ୍ଟା ସ୍ୱରୂପ
ବିଶ୍ୱଜଗତର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା
ନମେ ତାଙ୍କୁ ମୁହିଁ ନୁଆଁଇ ମଥା ।

ଡକ୍ଟର ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା

ଜନ୍ମ : ୧୩ ଏପ୍ରିଲ, ୧୯୪୯

ପିତା : ସ୍ୱର୍ଗତ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପଣ୍ଡା

ମାତା : ସ୍ୱର୍ଗତା ଜାନକୀ ଦେବୀ

ଗ୍ରାମ : ରୁଦ୍ରପୁର, ଛତିଆ, କଟକ

ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା : ଏମ୍.ଏ., ଏମ୍.ଏଡ଼, ପିଏଚ୍.ଡି.
(ଉତ୍କଳ), ଇଟିଭି ପ୍ରଡକ୍ସନ (କାର୍ଲିଲାଲ, ଗ୍ରେଟବ୍ରିଟେନ୍) ଶିକ୍ଷା
ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିଚାଳନା (ଡିପିୟୁ ବ୍ୟାଙ୍କ୍) ।

ଡକ୍ଟର ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା ଶିଶୁସାହିତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ପ୍ରଣୟନ ଓ ଗବେଷଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୀର୍ଘ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ରଚିତ ସାହିତ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗବେଷଣାଲବ୍ଧ
ସମର୍ଥ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଆଦୃତ । ଜଣେ ସ୍ୱୟଂସେବୀ ହିସାବରେ
ଡକ୍ଟର ବ୍ରହ୍ମା ପରିଚିତ ।

ଏତଦବ୍ୟତୀତ ଡକ୍ଟର ବ୍ରହ୍ମା ରାଜ୍ୟର ବହୁ ସାରସ୍ୱତ
ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ । ସେହିସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର
ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, ପୁରୀ, କୋଣାର୍କ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, କୋଣାର୍କ,
ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ଓ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ୱାରା
ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପ୍ରଥିତଯଶା ସାହିତ୍ୟିକ । ସେ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର
ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ବାଲ୍ ସାହିତ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତା ।

ସଂପ୍ରତି ଡକ୍ଟର ବ୍ରହ୍ମା ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପଟିଆ ରେଲ ଷ୍ଟେସନ
ନିକଟସ୍ଥ ମହାବୀର ବିହାର, କଳାରାହାଙ୍ଗ, କିଟ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର-
୭୫୧୦୨୪ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି ।

- ପ୍ରକାଶକ